

SISTA MORGONEN

Niklas Stömstedt

Am Dm7

1.=Du kom till mej. Vår-ren var som vack-rast när du kom_ till mej. Åh, om jag

5 F Em Am9 Am Am9 Am

ve-tat det jag vet nu_ när du fanns hos mej. Nu är det för-sent. För-

10 Am Dm7

-äls-ka-de satt vi på bal-kong-en, och be-ru sa-de. Vi de-la-de en flas ka till och äls-

14 F Em Am9 Am Am/G F

-ka-de_ va-ran - dra till sömns. Och när vi vak-na-de_ var rum-met ljus och

18 Dm7 Em Am Am/G

ga-tan u - tan för_ var li - ka full_ av liv_ och rö - rel - se_ som jag. Och i en

21 F Dm7 G

säng på tre dje vå-ningen drack vi te med mjölk och ho nung. Du ha-de en_ gi tarr och jag

24 1. E7 E7/G# 2. E7 E7/G# Am9 Am

spe-la-de, du dan-sa-de. 2. Den und-rar vad vi tänk-te på, den mor-go-nen. Jag

28 Dm7 F

minns dig där i fön-s-trets sista mor - go-nen. Det hän-den ått på nat-ten, och på mor - go-nen var

32 Em Am Am D F G Am D F G

all-ting för-bi._____

2

37 Am

2. Den sommaren...

Vi åkte ut på Lidingnö och hem igen,
och körde på en fågel och begravde den
nånstans vid en sjö.

När hösten kom
sa du att ' nu känns det som det börjar om!
men jag var bara tyst och tom när hösten kom
och sommaren dog.

Men det händer att jag går förbi
huset som du bodde i,
det händer att jag ser dig då och då.
Vi trodde att vi fattade,
vi blundade och skrattade.
Vi tog allting vi kunde få,
Jag undrar vad vi tänkte på...

CODA